

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 126 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den særskilte sukkerbetaling er en afkoblet betaling?
- 2) Skal artikel 126, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 fortolkes således, at »kriterier, som de pågældende medlemsstater har vedtaget i 2006 og 2007«, omfatter den repræsentative periode, som medlemsstaten valgte på det tidspunkt på grundlag af artikel 143ba, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽²⁾, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 319/2006 ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30, s. 16).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 319/2006 af 20.2.2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 58, s. 32).

Appel iværksat den 22. november 2013 af Total SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. september 2013 i sag T-548/08, Total SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-597/13 P)

(2014/C 45/33)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Total SA (ved advokats E. Morgan de Rivery og E. Lagathu)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Principalt:

- Ophævelse af Rettens dom af 13. september 2013 i sag T-548/08, Total mod Europa-Kommissionen, i sin helhed i henhold til artikel 256 TEUF og artikel 56 i protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol.

— De for Retten nedlagte påstande tages til følge.

— Følgelig annulleres Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks).

— Subsidiært:

— Rettens omgørelseskompetence udøves i henhold til artikel 261 TEUF til at nedsætte den bøde, som Total er blevet pålagt.

— Under alle omstændigheder:

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder Total's omkostninger for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har appellanten påberåbt sig tre principale anbringender og ét subsidiært anbringende.

For det første har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat kontradiktionsprincippet ved at afsige to domme den samme dag, hvilket førte til en ændring af karakteren af det ansvar, som sagsøgeren blev pålagt, og dermed en skærpelse heraf.

For det andet har appellanten gjort gældende, at der blev begået retlige fejl med hensyn til begrundelsen i Rettens dom. Dels har Retten begået en retlig fejl i forbindelse med dens legalitetskontrol ved ikke at annullere beslutningen på grund af Kommissionens tilsidesættelse af begrundelsespligten. Dels har Rettens tilsidesat begrundelsespligten inden for rammerne af sin omgørelseskompetence i henhold til artikel 261 TEUF.

For det tredje har appellanten kritiseret Retten for at have begået retlige fejl inden for rammerne af sin omgørelseskompetence i henhold til artikel 261 TEUF ved at afvise at nedsætte appellants bøde i samme omfang som den bøde, der er blevet pålagt datterselskabet Total Raffinage Marketing. Retten har for det første foretaget en urigtig bedømmelse af rækkevidden af sin omgørelseskompetence ved at ændre den solidariske og særlige karakter af appellanten og datterselskabets ansvar, selv om den kun har mulighed for at ændre bødens størrelse. For det andet finder appellanten, at Retten har tilsidesat Domstolens

praksis om et moderselskabs ansvar for datterselskabets ulovlige adfærd og ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling samt proportionalitetsprincippet.

For det fjerde har appellanten subsidiært opfordret Domstolen til at udøve sin omgørelseskompetence til at annullere eller ændre bødens størrelse.

For det femte har appellanten nedlagt påstand om, at Domstolen ændrer bødens størrelse i begrænset omfang med henblik på at bringe den i overensstemmelse med den bøde, som datterselskabet Total Raffinage Marketing blev pålagt i sag T-566/88.

Endelig har appellanten nedlagt påstand om, at Domstolen ændrer bødens grundbeløb med henblik på at bringe den i overensstemmelse med den bøde, som datterselskabet Total Raffinage Marketing blev pålagt i sag T-566/88, eller i tilfælde af appel af denne dom, i Domstolens dom, som afsiges efter appel, såfremt Domstolen finder, at sagen er moden til påkendelse, eller i den dom, som afsiges af Retten, efter Domstolens ophævelse og hjemvisning efter en appel.

Appel iværksat den 25. november 2013 af Issam Anbouba til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. september 2013 i sag T-563/11, Anbouba mod Rådet

(Sag C-605/13 P)

(2014/C 45/34)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Issam Anbouba (ved avocats J.-M. Salva og M.-A. Bastin)

Den anden part i appelsagen: Rådet for den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) af 13. september 2013 i sag T-563/11, Issam Anbouba mod Rådet for Den Europæiske Union, annulleres.
- Det fastslås, at afgørelsen om at opføre appellanten på listen over personer og enheder, som er omfattet af de økonomiske sanktioner, er ulovlig.
- De afgørelser og forordninger, der anfægtes i sag T-563/11, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført to anbringender.

Appellanten har for det første anført, at Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at det var korrekt, at Rådet, da det ikke kunne godtgøre, at appellanten havde støttet det syriske styre, anvendte en formodning om støtte fra lederne af Syriens største virksomheder til det syriske styre. Anbringendets første led vedrører den manglende hjemmel for en sådan formodning. De restriktive foranstaltningers særdeles alvorlige og bindende karakter tillader ikke, at de anvendes på grundlag af en formodning, hvis anvendelse ikke er lovligt fastsat i nogen retsakt. Anbringendets andet led vedrører denne formodnings manglende proportionalitet i forhold til det forfulgte formål, bl.a. på grund af dens særdeles generelle karakter. Anbringendets tredje led vedrører denne formodnings uigendrivelige karakter. Det er praktisk talt umuligt at føre negativt bevis for, at der ikke forelå støtte til styret, og fremlæggelse af positivt bevis for modstand mod styret kan ikke med rimelighed antages at være den eneste måde at bevise den manglende forbindelse til styret.

Appellanten har for det andet gjort gældende, at Retten har truffet afgørelse i sagen uden at Rådet har fremlagt bevis. Med det andet anbringendes første led har appellanten anført, at Retten har begået en retlig fejl dels ved ikke at udøve en normal kontrol med de anfægtede afgørelser, dels ved at træffe afgørelse, uden at Rådet har fremlagt beviser. Med det andet anbringendes andet led har appellanten kritiseret Retten for ikke i den anfægtede dom at have fastslået en åbenbar tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet og af appellants ret til forsvar. Retten har fritaget Rådet for at fremlægge beviser eller begrundelser for ikke at fremlægge nævnte beviser og har tilladt, at Rådet kunne basere sin afgørelse alene på grundlag af en formodning, som det imidlertid ikke lovligt kunne henholde sig til.

Appel iværksat den 27. november 2013 af Zucchetti Rubinetteria SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-396/10, Zucchetti Rubinetteria mod Europa-Kommissionen

(Sag C-618/13 P)

(2014/C 45/35)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Zucchetti Rubinetteria SpA (ved avvocati M. Condi-nanzi, P. Ziotti og N. Vasile)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen